

ת"פ 44290/08/22 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עבדאללה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 44290-08-22 מדינת ישראל נ' עבדאללה

בפני	כב' השופט אילן סלע
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
	ע"י עו"ד רותם בראס
	נגד
	עבדאללה עבדאללה
	ע"י ב"כ עו"ד פארס מוסטפא
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה, עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 12.08.22 סמוך לשעה 21:35 שהה הנאשם עם צעירים נוספים ברחוב שמואל בן עדיה שבשכונת א-טור בירושלים. באותה שעה חנו שתי ניידות משטרה בסמוך ל"בית אורות" הסמוך לרחוב שמואל בן עדיה, לצורך פעילות משטרתית נגד מידי אבנים. הנאשם זרק חפץ לכיוון שתי הניידות ולכיוון הכללי של "בית אורות", ממרחק של עשרות מטרים מהניידות, במטרה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם.

3. מספר דקות לאחר מכן, בשעה 21:42 נסעה השוטרת אריאל גוזלן בניידת של מג"ב לכיוון "בית אורות". הנאשם הבחין בניידת, נטל אבן מהכביש וזרק אותה לעבר הניידת ממרחק של מטרים בודדים, בעת שרכב נוסף נסע בנתיב הנסיעה הנגדי. האבן פגעה בחלקה האחורי של הניידת.

תסקיר שירות המבחן

4. הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו נלמד אודות הנאשם ומשפחתו. שירות המבחן ציין, כי בעבר הופנה הנאשם לשירות בגין הרשעתו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. ההתרשמות אז הייתה, כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מובהקים. הומלץ על של"צ, ובית המשפט לנוער אימץ את ההמלצה. ואולם, הנאשם לא שיתף פעולה ולא ביצע אפילו שעה אחת.

5. קצין המבחן ציין, כי הנאשם הודה במיוחס לו, אך נטה למזער את ההשלכות הפוטנציאליות של מעשיו, והתקשה בזיהוי הכשלים בהתנהגותו, המביאים אותו לבצע עבירות. קצין המבחן מנה לצד גורמי הסיכוי לשיקום את גורמי הסיכון להישנות עבירות והעריך כי מדובר בסיכון גבוה העולה על גורמי הסיכוי לשינוי. משכך, נמנע קצין המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית או שיקומית, והמליץ על ענישה הרתעתית בדמות מאסר בפועל.

הטיעונים לעונש

6. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ועל נסיבות ביצוע המעשים. היא הצביעה על כך שמדובר באירוע שנמשך כעשרים דקות במסגרתו הנאשם שב על מעשה העבירה, תוך החמרה במעשיו, שכן תחילה נזרק חפץ ממרחק גדול לעבר ניידות חונות, ולאחר מכן הושלכה אבן ממרחק קרוב יותר לעבר ניידת בתנועה בכביש שבו נסע רכב נוסף. אכן, בפועל לרוב המזל לא נגרם נזק גם לא לרכוש, אך פוטנציאל הנזק ממעשים אלו הוא גבוה. היא הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון, אודות חומרת העבירה של יידוי אבנים לעבר כלי רכב ולמתחמי הענישה שנקבעו בעניינם דומים. על יסוד הנסיבות והפסיקה שהוצגה נטען למתחם עונש הולם הנע מ-16 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

7. באשר לנאשם טענה ב"כ המאשימה כי לצד הודאתו, לקיחת האחריות וגילו הצעיר, הנזקפים לזכותו, עומדים עברו הפלילי, והערכת שירות המבחן לסיכוי גבוה להישנות העבירות בשל העדר מוטיבציה לשינוי ונטייה לפעול באלימות. בשל כך, היא עתרה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם, ולהשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 22 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

8. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה אינה דומה למקרה זה בנסיבותיו, כשהוא מפנה לפסיקה ממנה נלמד על מתחם עונש הולם נמוך באופן משמעותי. הוא הצביע על הנסיבות המקלות במקרה זה: העדר נזק לגוף ולרכוש; הניידת של מג"ב הייתה ממוגנת; היא אמנם הייתה בנסיעה, אך בנסיעה איטית הפחותה מארבעים קמ"ש; והנאשם פעל לבד ולא במסגרת של התפרעות. לדבריו, מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

9. באשר לנאשם הוא טען כי יש לגזור את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה. לדבריו, מדובר באדם צעיר, ששירות המבחן נתן משקל יתר לעבירות תעבורה שביצע הנאשם, עבירות שאינן רלוונטיות לעבירה בה הורשע הנאשם. הוא עמד על הרקע המשפחתי המורכב כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, ועל כך שעובר למעצרו עבד הנאשם בצורה מסודרת לפרנסתו. תנאי מעצרו בכלא מגידו קשים, והוא עצור כבר שבעה חודשים. הוא ביקש שלא להשית על הנאשם למעלה משמונה חודשי מאסר.

10. הנאשם ציין כי הוא מתחרט ומצטער על מעשיו וכי לא ישוב על מעשים שכאלו בעתיד.

דין והכרעה

11. יידוי אבנים לעבר כלי רכב, בוודאי בשעת נסיעתו של הרכב, מסכנות חיי אדם ופוגעות בתחושת הביטחון של המשתמשים בדרכים, ומכאן חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם (ראו: ע"פ 6080/16 פלונים נ' מדינת ישראל

(6.12.16)). מדובר בעבירה שנועדה להגן על שלמות הגוף, הרכוש, ובטחון הציבור.

12. במקרה זה, מדובר בנאשם שאמנם פעל בגפו, אך באזור בו פעל יודו אבנים רבות, ובשל כך הייתה במקום נוכחות משטרתית. נסיבה לחומרא נוספת נעוצה בכך שיידי האבנים כוון כלפי כלי רכב משטרתיים. בנוסף, פעם אחת יידה הנאשם חפץ לעבר רכב עומד, אך לאחר מכן החמיר את מעשיו ויידה אבן לעבר רכב נוסע וממרחק קרוב יותר. למרבה המזל, לא נגרם נזק, אך פוטנציאל הנזק אינו קטן.

13. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ועצמת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירה ולפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה נע מ-8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, צופה פני עתיד וקנס.

14. באשר לפסיקה הנוהגת אציין את פסקי הדין הבאים:

· בת"פ (מחוזי-י-ם) 49221-06-21 **מדינת ישראל נ' סאלח** (15.01.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, נידון מקרה של נאשם שיידיה בקבוק זכוכית לעבר חלון קדמי של רכב וגרם לניפוח הזכוכית. הנאשם הורשע בחלופה החמורה יותר, שבסעיף 332א(ב) לחוק העונשין, ונקבע מתחם עונש הנע מ-8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (מחוזי-מרכז) 2547-08-16 **מדינת ישראל נ' כהן** (17.07.19), גם אליו הפנה ב"כ הנאשם, נקבע מתחם הנע בין 6 ל-24 חודשים, במקרה של נאשם שיידיה אבן לעבר כלי רכב שהיה בנסיעה.

· מקרה דומה נדון בת"פ (מחוזי-י-ם) 10407-09-16 **מדינת ישראל נ' רבאיעה** (26.04.17) ונקבע מתחם הנע מ-7 ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (מחוזי-ב"ש) 26470-10-17 **מדינת ישראל נ' הואשלה** (24.10.18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נקבע מתחם עונש הולם הנע מ-16 ל-40 חודשי מאסר, במקרה של יידוי אבנים לעבר כלי רכב ולעבר אוטובוס, אך מקרה זה חמור מהמקרה שלפני, שכן באותו מקרה האבנים גרמו נזק לשני כלי הרכב ואף הביאו לפציעה לא קלה של אחת מנוסעות האוטובוס שאף איבדה את הכרתה.

· גם בת"פ (מחוזי-י-ם) 18225-05-19 **מדינת ישראל נ' נגוסה** (13.11.19), שגם אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נקבע מתחם עונש הנע מ-16 עד 40 חודשי מאסר, במקרה בו הורשע נאשם בשתי עבירות של יידוי אבנים או חפץ לעבר כלי תחבורה ובעבירה של היזק בזדון בשל נזק שנגרם לאחד מכלי הרכב. אך גם במקרה זה מדובר במקרה חמור יותר בו נגרם נזק כתוצאה מיידוי האבנים.

· מתחם דומה קמעא נקבע בת"פ (מחוזי-י-ם) 39345-01-17 **מדינת ישראל נ' אבו עוויס** (16.07.17). באותו עניין הורשע נאשם בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה כתוצאה ממעשה זה נופצה שמש הרכב והנהגת נפגעה משברי זכוכית, נקבע מתחם של 16 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (מחוזי-ב"ש) 17734-07-20 **מדינת ישראל נ' טקאר** (26.01.22), נקבע מתחם עונש הנע מ-6 עד 24 חודשי מאסר, במקרה בו הורשע נאשם בשתי עבירות של יידוי אבנים או חפץ לעבר כלי תחבורה וגרם להם לנזקים.

· בע"פ 1176/16 **מאיר נ' מדינת ישראל** (15.05.16) נדחה ערעור על גזר דין במסגרתו הושת עונש מאסר לתקופה של 8 חודשים בשל יידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק בזדון.

· בע"פ 4180/16 **אבו נגמה נ' מדינת ישראל** (8.09.17) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שנגזרו עליו 6 חודשי מאסר בגין יידוי אבן לעבר כלי תחבורה, וקבע כי תקופה זו תרוצה בעבודות שירות.

· מתחם שנע בין 10 ל-28 חודשים נקבע בת"פ (מחוזי-י-ם) 34462-06-17 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (23.04.18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, במקרה של נאשם שיידה אבן גדולה לעבר טיולית בה נסעו שוטרים.

מכאן לנאשם.

15. הנאשם צעיר, יליד שנת 2000. הוא הודה במיוחס לו והביע חרטה, אך התרשמות קצין המבחן הייתה כי הנאשם מתקשה בזיהוי הכשלים בהתנהגותו והוא העריך את הסיכון להישנות עבירות כגבוה. זאת בין היתר, בשים לב לכך שבעברו הנאשם ביצע עבירות של הפרעה לשוטר והפרעה לעובד ציבור, כמו גם עבירות איומים; ובשים לב לכך, שבעבר הקל עמו בית המשפט נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים, אך הוא לא שיתף פעולה, ובסופו של יום הוא שב וביצע מעשים חמורים יותר. משכך, יש צדק בטענת ב"כ המאשימה, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לשליש התחתון של המתחם.

16. אני משית אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, החל מיום 12.08.22.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור את העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות אחרת בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך ₪ 1,000 שישולם עד ליום 1.05.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, במעמד המתייצבים.

